

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

درختچه توری

کشاورزی نوین

درختچه توری

نام علمی:

Lagerstroemia SPP

از خانواده:

Lythraceae

این گیاه دارای گونه های زیادی است که برخی از آنها برگ ریز و عده ای هم همیشه سبز و دارای گل های متفاوت میباشند.

برگهایشان مرکب، بیضی
شکل، کامل و به طول ۵/۲ تا
۵ سانتی متر بوده که
بصورت متقابل و متناوب یا
چرخه سه تایی قرار گرفته
اند.

رنگ برگها در بهار سبز روشن متمایل به قرمز و در پاییز نارنجی یا قرمز و گاهی زرد می باشد.

گلها با گلبرگهای چین دار، به قطر حدود $5/3$ سانتیمتر، در خوشه های مرکب گرد یا کمی مخروطی و به طول ۵ تا ۳۰ سانتیمتر، در انتهای شاخه ها تشکیل میشوند.

رنگ گلها قرمز، صورتی، بنفش، سفید یا صورتی ملایم سفید بوده و دوره گلدهی طولانی دارد که از اوایل تیرماه تا اواخر شهریور ماه میباشد.

پوست تنه توری صاف و برنگ خاکستری روشن مایل به سفید است که وقتی کنده میشود قسمت داخلی صورتی رنگ است. شاخه ها بدون کرک، چهار گوش و مایل به قرمز هستند

میوه آن کروی (کپسول) است که حاوی تعدادی تخم میباشد.

مهمترین گونه های آن عبارتند از :

1. L.indica
2. L. Elegans
3. L. pubra
4. L. violacia

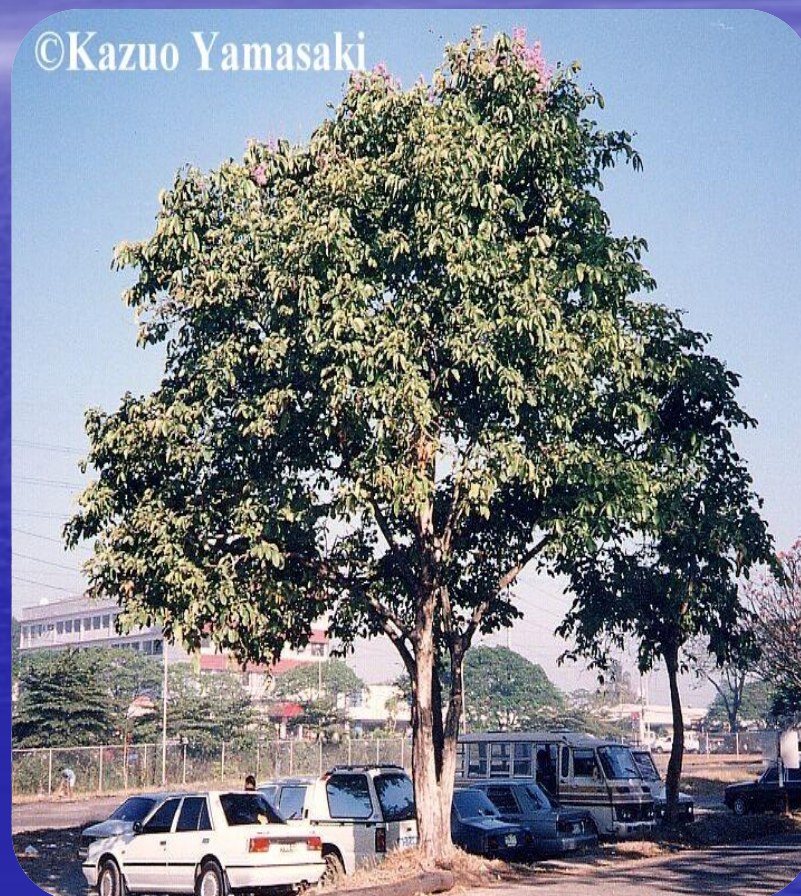
L. Speciosa

L. Loudoni

L.reginae با نام انگلیسی «Queen crape» نوع درختی است که دارای ارتفاع بیش از ۱۸ متر
میباشد.

گونه *L. indica* تنها گونه ای که به وفور جهت تزئین باغها ، پارکها، حواشی خیابانها ، اتوبانها و بلوارها کاشته میشود.

درختچه های کوتاه سرعت رشد آنها کم بوده ، رشد طولی و گسترش عرضی یکسانی ندارند و متغیر بوده ، درختچه ها را پس از تربیت بصورت درخت تنه ای بلند که ارتفاع آنها از ۵/۱ تا ۹ متری رسد که زیبایشان

نمایان میشود

خاک :

بهترین خاک برای کاشت درخت توری ، مخلوطی از خاک تازه باغچه +خاک برگ به میزان مساویست. بایستی در پاییز هر سال مقداری خاک مناسب (مخلوط بالا) در پای بوته ها اضافه کرد . این عمل باعث میشود که ریشه های سطحی کاملاً پوشیده شده و در زمستان از خطر سرمازدگی محفوظ بمانند .

نور:

به دلیل این که درخت توری به نور خوب و کافی نیاز دارد نباید در سایه درختان دیگر یا دیوار یا

اپارتمانها کاشته شود و در صورت عدم رسیدن نور کافی به درون درخت احتمال بیمار شدن

درخت توسط عوامل بیماری زا مثل قارچ ها و باکتری ها وجود دارد

همچنین برای بهتر رنگ پذیری گلها وجود نور الزامی است.

آب:

درخت توری در فصل رشد احتیاج به آبیاری با فاصله ولی عمیق دارد. ولی در زمستان به آب احتیاجی ندارد شاید به این دلیل باشد که دارای ریشه سطحی است که در زمستان باعث یخ زدگی ریشه ها میشود

دما :

درختچه توری، درختچه‌های است از چین و مختص نواحی گرمسیری و نیمه‌گرمسیری و چون به سرما حساسیت چندانی ندارد می‌توان از آن در بیشتر مناطق با آب و هوای متفاوت استفاده کرد.

در ایران تا دمای ۲۰- را تحمل می‌کند. در تابستان وجود روزهای گرم و آفتابی برای گلدهی ضروری است.

مراقبت های ویژه :

الف - کوددهی :

اصولاً توری درختی است کم توقع که به مواد غذایی زیاد نیازی ندارد. فقط لازم است در اواخر زمستان هر سال، بعد از عملیات هرس، به اندازه یک فنجان کود شیمیایی کامل به هر متر از خاک اضافه نمود تا نیازهای گیاه در فصل رشد تامین شود. همچنین میتوان لایهای به ضخامت ۵ سانتیمتر کمپوست یا پهن اسبی پوسیده پای بوته ها اضافه کرد که علاوه بر تامین غذا از سرمای زدگی زمستان هم تا حدودی کم می کند

ب- عملیات هرس:

به دلیل این که گلهای روی شاخه های یکساله تشکیل میشود، لذا جهت افزایش تولید شاخه های گل دهنده لازم است در اواخر زمستان هر سال شاخه های مسن را هرس نمود.

جهت تسهیل ورود نور و هوا به تمامی قسمت‌های داخلی گیاه باید از تراکم زیاد شاخه‌ها کاست

همچنین شاخه‌های شکسته، مریض و آفت زده معمولاً پناهگاه و منبع انتشار آفات و امراض میباشند. لذا حذف این شاخه‌ها در زمستان قبل از فعال شدن گیاه جهت حفظ و تأمین سلامت آن ضروری است

در درختچه‌های مسن با حذف کامل شاخه‌های پیر میتوان آنها را وادار به تولید شاخه‌های جدید کرده و بدین ترتیب درختچه را جوان نمود.

زمان هرس:

بهترین زمان برای هرس توری فصل زمستان است، زیرا همانگونه که قبلاً نیز اشاره گردید، هرس زمستانه باعث میشود که تعداد شاخه های گلده افزایش یابد.

از طرف دیگر، چون شاخه ها بدون برگ هستند، براحتی قابل رویت بوده و حذف کامل یا جزئی آنها با سهولت بیشتری صورت میگیرد.

- در درختچه های کوچک فقط باید شاخه های ضعیف و بیمار را از ته قطع کرد.

- در درختچه های بزرگ باید تمام شاخه های سال گذشته را از بالای دومین جوانه قطع کرد. تنها در صورتی که درختچه ای بیش از اندازه بزرگ شده و لازمست که اندازه اش تقلیل یابد، میتوان شاخه های قدیمی تر را ته قطع کرد

میتوان با قطع کامل شاخه های تحتانی، درختچه را طوری تربیت نمود که تنه سفید و زیبای آن همراه شاخه های یک ساله که دارای تعداد زیادی گل هستند باقی بماند .

روش های تکثیر:

تکثیر درختچه از دو طریق میسر است.

1. کاشت بذر (جنسی)

2. قلمه (غیر جنسی)

ولی معمولاً روش قلمه بیشتر مورد استفاده قرار میگیرد. به این ترتیب که:

.. ساقه های جوان را که مغز بسته و نیمه خشبی شده اند برای تهیه قلمه انتخاب میکنند

.. طول قلمه باید ۷ تا ۱۴ سانتیمتر باشد

در صورت برگ‌دار بودن قلمه، فقط چند برگ در انتهای شاخه نگهداشته،
بقیه را حذف میکنند. وجود برگ و جوانه اثر زیادی بر ریشه‌دهی قلمه
دارد. زیرا برگ‌ها منبع تولید کربوهیدرات‌ها هستند.

بلافاصله پس از تهیه قلمه‌ها، باید آنها را در گلخانه و در بستری مناسب
کاشت .

در اوائل بهار که قلمه ها دارای ریشه کامل شدند آنرا به محل اصلی یا گلدان با
خاکی قوی و زهکشی خوب منتقل میکنند .

کشاورزی نوین

مرجع پایوبونت های کشاورزی در ایران